

ל"ג

עלוו קבוט סעד

ראש השנה (לוין קיפניס)

שנה הלכה שנה באה
אני כפי ארימה.
שנה טובה לך, אבא,
שנה טובה לך, אמא.
שנה טובה, שנה טובה.

שנה טובה לדוד גבור
אשר על המשמרת
לכל נוטר בעיר, בפפר
ברפת "חזק" נמסרת.
שנה טובה, שנה טובה.

שנה טובה לכל עמל
בניר וגם במלט
שנה טובה ומתוקה
לכל ילדה וילד.
שנה טובה, שנה טובה.

ראש השנה תשע"ד

שנה טובה לכל בית סעד!

פרשת האזינו - 'שבת שובה'

"עלה אל הר העברים הזה הר נבו...ומות בהר אשר אתה עולה שמה..כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר..על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש..על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל" (ל"ב, מ"ט-נ"א).

משה ואהרן נענשים על כך שלא עמדו מול העם בשיקול דעת ובאומץ, בפרשת מי מריבה.

מנהיגים המעדיפים לקנות 'שקט תעשייתי' לטווח הקצר, במקום להיצמד לתכנית המקורית ולהתעמת בשעת הצורך עם הסוררים – מועלים בתפקידם: על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל'.

(עיון בפרשת השבוע)

אחות תורנית- א' ר"ה- דורית רידר. ב' ר"ה-חגית קאופמן. שבת- הילרי יום טוב

שבת
שלו

בין "וישמח ישרון ויבצע" ל"כי ידיו ה' עמו ואלף עבדיו יתנחם" – היכן אנו?

אמרו רבותינו בספרי: "גדולה שירה זו שיש בה עכשיו, ויש בה לשעבר, ויש בה לעתיד לבוא, ויש בה בעולם הזה ויש בה לעולם הבא".

מבין פרשנינו הראשונים, ידועה פרשנותו של הרמב"ן, אשר נתן סקירה כללית על שירת האזינו. דברי הרמב"ן השפיעו עמוקות על הפרשנים שאחריו, עד ימינו אלה. נראה בקיצור את עיקרי דבריו: "והנה השירה הזאת, אשר היא בנו לעד אמת ונאמן, תגיד כל המוצאות אותנו בביאור: הזכיר תחילה החסד שעשה עמנו הקב"ה... וכי מרוב כל טובה מרדו בה'... ואחרי כן פיזר אותם בכל רוח ופאה... וידוע כי כל זה נתקיים ויהי כן, ואמרה השירה כי בסוף ישיב נקם לצריו... והנה דבר ברור כי על הגאולה העתידה יבטיח, והנה אין בשירה הזאת תנאי בתשובה ועבודה, רק היא שטר עדות שנעשה הרעות ונוכל..."

לדעת רמב"ן, אם כן, מקופלת בשירה זאת, ההיסטוריה של עם-ישראל, מאז לקח ה' אותנו לחלקו ועד השלמת הגאולה העתידה. הרמב"ן מסכם, שעד ימיו כל הכתוב בה נתקיים, ואנו מצפים שגם הגאולה העתידה בא תבוא.

בשורות הבאות, נלך בעקבות **הרב אלחנן סמט**, המציע בספרו הצעה שונה בתכלית מדרכו של רמב"ן, הן לגבי המרחב ההיסטורי בו עוסקת השירה, ולמי בעיקר היא מיועדת. ראשית, מספר דברים מרכזיים אותם מציג הרמב"ן אינם קיימים בשירה:

א- "תגיד כל המוצאות אותנו" – היכן למשל – יציאת מצרים, מתן תורה ועוד?

ב- "ואחרי כן פיזר אותם בכל רוח ופאה" – הגלות, שיא הפורענות, אינה קיימת בשירה! [אף המפרש אפאיהם" = אפזרם בכל העולם, יעיין וימצא שמדובר רק במחשבה "**אמרתי** אפאיהם"] תיאורי גלות מחרידים קיימים, למשל, בקללות בפרשת "כי תב'א".

ג- "והנה דבר ברור, כי על הגאולה העתידה יבטיח" – היכן תיאורי הגאולה בשירתנו, לעומת המתואר בניצבים: "ושב ה' אלוקיך את שבותך... והותירך ה' אלוקיך בכל מעשה ידיך בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה"?!]

הצעתו של הרב סמט:

לעומת מה שאין בשירה, כגלות וגאולה, יש בשירה עיסוק רב באויבי ישראל ובנקמה בהם. מכל אלו, נראה ששירת האזינו נועדה, על פי פשוטה, לשמש עדות ואזהרה לישראל מפני המאורעות שיקרו אותם מיד לאחר כניסתם לארץ, ובמהלך הדורות של ישיבתם בה, בעת שאיום הגלות עדיין רחוק מלהתממש. המאפיין את חיי ישראל החל מתקופת השופטים ועד שלהי תקופת המלוכה הוא זה: ישראל חוטאים בעבודה זרה, ה' שולח אויב קשה המשעבד אותם, ישראל זועקים אל ה' שמושיע אותם, וחוזר חלילה. לעיתים, מציל ה' את ישראל, אף שלא חזרו בתשובה, אלא רק מפני רחמיו על עמו שהגיע לשפל המדרגה.

נביא כאן דוגמא אחת לכך, המשתמשת בלשון פרשתנו: בימי ירבעם השני, שלא סר מחטאות ירבעם בן נבט, ממלכת ישראל זוכה להצלחות צבאיות כבירות, המעוררות תמיהה, וכך מתאר זאת ספר מלכים: "הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה... כי ראה ה' את עני ישראל מורה מאד, ואפס עצור ואפס עזוב ואין עוזר לישראל..."

הדיה הקודרים של תוכחת האזינו, נשמעים היטב גם בתוכחתו הקשה של ישעיהו בפרק א', אותה קראנו אך לא

מכבר, בהפטרות "חזון". הקשרים אלו ועוד רבים אחרים, מעידים כי שירת האזינו היא שירת תוכחה ועדות לישראל היושבים על אדמתם.

משמעות השירה לדורות:

הרמב"ן, וההולכים בעקבותיו, ראו בשירה את תיאור ההיסטוריה של ישראל, המתארת גם את מצבם הם בגלות המרה, שקיצה אינו נראה עדיין. תיאורי הנקמה בגויים, מתפרשים אצלם כלפי הגויים בתוכם הם יושבים, ומהם עתיד עם ישראל להיגאל. פירושו של הרב סמט, הופך את השירה לכאורה, לחסרת משמעות אקטואלית ביחס לדורות שחיו בגלות, סבלו את עולה, וייחלו לגאולה ממנה.

אולם, חותם הרב סמט את דבריו, "כשבע מאות וחמישים שנה אחרי הרמב"ן, 65 שנה אחרי תקומתה של מדינת ישראל, וכשנות דור אחרי מלחמת יום הכיפורים, נדמה כי דווקא קריאת שירת האזינו כפשוטה, הופכת אותה רלוונטית לדורנו."

אֶחָנוּן אֶרִיאֵל

שיעורי הראשונה והשני

יום ד' בערב - ליל ראש השנה

בין מנחה לערבית – דבר תורה של הרב ארי - מה עושים בראש השנה?

יום ה' בערב - ליל שני של ראש השנה

אחרי תפילת ערבית שיעור של הרב ארי - "אילו של אברהם"

יום ו' - ב' ראש השנה

17:40 - שיעור גילי זיוון - "היום הרת עולם"

שבת שובה

אחרי תפילת ערבית דבר תורה בענייני דיומא - משה לביא.

לאחר מוסף שיעור פ"ש – מרים סמואל

שבת בשעה 18:00 - דרשת הרב ל' שבת שובה' - תפילת כל נדרי'

שִׁיר הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ - א. דת

נר ליכרון -

א' תשרי-	יום פטירתו של גרשון טוביה לידר ז"ל - אביו של בנימין רון ז"ל	(תשל"ח)
ה' תשרי-	יום פטירתו של אברהם אבן חיים ז"ל (שטקר)	(תשמ"ז)
ה' תשרי-	יום פטירתו של חברתנו רחל קרול ז"ל	(תשמ"ח)
ה' תשרי-	יום פטירתו של אהרון אייזנשטט ז"ל - אביהם של לאה גוטמן ואיציק ברזלי	(תשל"ה)

דברים חזית רפף - ליום הזיכרון לחברי הקבוצה, צרה"ע תשע"ד

ושוב אנו נפגשים כאן, בצל הברושים של בית-העלמין, כשרוח קלילה מבשרת לנו כי הולך ותש כוחו של הקיץ, לזכור את חברינו שהלכו לעולמם ולתהות על משמעות הזמן והמקום.

השנה נפרדנו מחברים וחברות לא מעטים, חלקם מדור המייסדים וחלקם צעירים יותר. עבורנו, דור בני-המשק, כל אחד מן הוותיקים והוותיקות הוא מעין דמות אב או אם, שכן היינו "הילדים של כולם" - ולכן הצער על לכתם מאיתנו דומה לאבל על פטירת הורה. עדות מרגשת לכך ניתן למצוא בדברים שכותבים בנינו בפורום "גריסים או תפוחי-אדמה". שכבת הגיל של הורינו הולכת ויורדת מן הבמה ועלינו מוטל התפקיד להמשיך ולשאת בעול. בדומה לסיפור האבות של ספר בראשית - אנו איננו בני דורו של **אברהם** - שסלל את הדרך וחפר את הבארות, אלא בני דורו של **יצחק** - שעליו מוטל תפקיד כפוי-טובה יותר: "רק" להשגיח על הבארות שלא ייסתמו. זהו תפקיד לא פשוט כלל, אך למזלנו התברכנו בסעד במנהיגים היודעים לשאת את המשא בתבונה רבה וברגישות, ובזכותם נשמרת הבאר ומים חדשים וזכים מפכים בה גם היום.

בימים אלו, של חשבון-נפש וזיכרון, אנו מציינים ארבעים שנה למלחמת יום-הכיפורים. לנו - "החיילים של שנת 1973" - היתה זו חוויה מכוננת של ממש והיא חרצה חריץ עמוק בנפש כולנו. לשמחתנו, סעד לא שילמה מחיר דמים באותה מלחמה, אך כל אחד מאיתנו נושא בלבו זיכרון של קרוב-משפחה, חבר או ידיד שלא חזר מן המלחמה ההיא. "הציפורים הקטנטנות, שורקות העצב של יום-הכיפורים" (חלפי) קיבלו עבורנו משמעות נוספת מאז. ארבעים שנה חלפו ועדיין ממשיכים להתגלות סיפורים שלא ידענו או עדויות שמותר לחשוף. והיום - כאשר רוחות המלחמה שוב מנשבות באזור והכל נדמה פתאום לפתחו של הר - געש אדיר, דומה כי הלך המרכזי אותו שומה עלינו לזכור הוא שלא להיתפס לשאננות מחד, ומאידך גיסא - לא לקבל החלטות מתוך זחיחות - דעת וביטחון עצמי מופרז. נישא תפילה ליושב במרומים שישלח עצה טובה לראשינו, שרינו ויועצינו, וישמור אותנו מכל צרה ומצוקה.

המשוררת זלדה כותבת בשירה "אל תרחק" כך:

"המנחמים באים אל החצר/ החיצונה/ עומדים על יד השער/ אשר פניו אל גיא צלמוות/ ואימתו סביב- סביב. / עמידה על יד השער כל יכולתם/ של מנחמים לשאת..."

זלדה מדברת על הקושי להתקרב אל האבלים ומבקשת: "אל תרחק - / אל יעמדו כחיץ/ מיליוני שנות אור/ בינך ובין איוב". כמותה אני מייחלת שנדע להתקרב אל אותם חברים בינינו המתמודדים עם כאב, מחלה, בדידות או צער. שנשכיל לצמצם את המרחק בינינו במחוות הקטנות שבעצם הן גדולות כל כך: ביקור חולים, מילה טובה, יד מושטת לעזרה. כה מעט נדרש וכה רב השכר.

יהי רצון שתהא השנה הבאה עלינו "שנת אוצרך הטוב תפתח לנו...שנת ברכה...שנת רחמך ייכמרו עלינו...שנת שלום ושלחה". שנה טובה לכולנו.

למריסול אלפסי, ממשפחתון הדר
אתך באבלך במות אביך
אליהו ז"ל
קהילת סעד

ביום חמישי שעבר - קידמו 'כרזות מחאה' את פני הבאים לחדר האוכל, שעניינן – דרישת בוגרי התיכון לקבלת חדרים משלהם כפי שהיה נהוג בעבר, לקראת הדיון באסיפה. הדרישות אמנם הוצגו באופן מכובד, ברור וקליל, אך העיקר היה חסר – מי הם העומדים מאחורי המחאה? האם מדובר בכמה בודדים, או בכל בוגרי י"ב? ובעיקר - מה הם בדיוק המניעים והצרכים? האם מדובר ברצון לפרטיות? בצפיפות בבתים? אשמח לפרסם דעות ותגובות ולקדם את הנושא מעל דפי העלון, לקראת המשך הדיונים בעניין, ובתנאי שלא יהיו אנונימיות ..

בליל שבת - חזרנו לשגרת השיעורים שלאחר התפילה. 'אוהל הנשים' לקראת הימים הנוראים שהוקם מבעוד מועד עבר ניסוי כלים מוצלח, למעט רעש הילדים ששחקו בצמוד אליו. בשבת אחר הצהריים התקיים שיעורו של הרב ארי בנושא אכילת הסימנים בראש השנה. הרב סקר את המקורות למנהג, ולאחר מכן הציג שתי גישות מרכזיות למנהג: הגישה האחת - רואה באכילת הסימנים דרך להוציא מן הכוח אל הפועל את הגזרות (הטובות) שנקבעו למעלה. עיקרון זה הולך לפי גישת הרמב"ן שאמר "כי כל גזירות עירין משיצא למטה סימן לזה לא ישתנה בשום אופן", כלומר כשאנחנו כאן אוכלים ומברכים "יהי רצון..." אנו כביכול מאפשרים לגזירותיו הטובות של הקב"ה להתרחש. הגישה השנייה - רואה סכנה בחשיבה הני"ל, שעשויה להיחשב כ"דרך נחש" (מלשון נחוש), ומסבירה את המנהג כדרך לעורר אותנו לתשובה ולתפילה. הרב ארי סיים בכך שניתן באמצעות הסימנים להפוך את שולחן החג שלנו למקום שבו ממשיכים את תפילות היום - בראש השנה. אין צורך ליצור הפרדה כל כך חדה בין בית הכנסת שבו מתפללים לבין השולחן עליו אוכלים, אלא יש ליצור רצף של תשובה ותפילה, גם דרך האכילה. הרב הזמין אותנו לגלות יצירתיות ואף להמציא סימנים חדשים בהתאם למאכלים המצויים על השולחן. הזדמנות פז ליצירתיים מבינינו להפגין את כישוריהם הלשוניים.. דיווחה - כתבתנו המיוחדת כנרת פולק- סמואל. במוצ"ש התכנסנו ל'סליחות משולבות' הקונות אחיזה משמעותית במנהג המקום ומפחות חיים חדשים בנוסח השגרתי. גם סלסולי השופר של זמיר במהלך הסליחות מדרבנים ומעוררים את הקהל לבל יחפש אתנחתאות. אלא מאי? 'קצת קשה לי למנות את חטאיי בשמחה ובחדווה...' - טען אחד המתפללים.

ביום ראשון - כבכל שנה, נתכנסנו בבית העלמין לטקס המסורתי לזכר חברי הקבוצה שהלכו לעולמם - 'קהילת סעד זוכרת ונוכרת'. הטקס התנהל בצורה מכובדת מאד במתכונת הקבועה. השנה ניכר מאמץ רב של ועדת דת לעדכן את רשימת הנפטרים ולדייק בפרטים ככל האפשר. בהמשך - דבריה של חגית רפל שנאמרו במהלך הטקס.

ביום שני - ציינו עובדי קומת המשרדים את כניסתה של השנה החדשה במצב רוח מרומם ובתקרובת נאה. פתח עופר שלומי בברכה, בפעם האחרונה מתוקף תפקידו (ברכה אחרונה!?). אחריו הקריאה שרה רוזמן שיר סליחה מבודח ומפוקח שהעביר לה שמחה בלס, המיועד לאלו שממרום שנותיהם, טעמו וראו כבר הכל.. לסיום, נשא ישי אברהם - חשב הקהילה את משלו - "משל החצב" אותו הגה במהלך נסיעתו בכביש 6, תוך הגנבת מבטים לפריחת החצבים בשולי הדרך. וזהו המסר - מגבעולו של החצב יוצאים פרחים קטנטנים שאינם פורחים יחד בו זמנית. חלקם זה עתה נפתחו וחלקם עומדים בתפארתם זמן רב. כך אנו כצוות, פורחים כל אחד בתורו מבוגרים וצעירים, לעיתים יחד ולעיתים לחוד..

שנה טובה - יורט קימלמן

מכתב המחמט את הלל..

למזכירות קיבוץ סעד שלום!

אני מבקשת להודות לבית המפואר שנקרא "קיבוץ סעד", העוזר לי לעזור למשפחות נזקקות למעלה מ 15 שנה.

אני רוצה להודות לכמה מחברי הקיבוץ באופן אישי, שבזכותן אותן המשפחות שבהן אני מטפלת, זוכות לשבת מסביב לשולחן ערוך, לבושים כראוי ובחיוך רחב.

תודה מיוחדת לחגית רפל- העוסקת בתרומות. לחגית גולן- המסייעת בתיקוני בגדים בחיוך שאין לו סוף. לרננה יערי- המקסימה, שבכל הזדמנות שולחת לי בגדים. לבת עמי- שמתקשרת וטורחת להביא אליי בגדים אף מחוץ לקיבוץ. לילדים- שרצו אחר בעלי (מוריס מתקן האופניים) כשבידיהם 'סלי ביכורים' עמוסים בכל טוב למען הנזקקים. למערך הגזר ומנהליו- שתמיד נענים בחיוב לתרום מהתוצרת. ליהודית מוסנזון היקרה - מנהלת מחסן הבגדים ויד שניה.

יישר כח לכולם, באהבה רבה ושנה טובה.

תמי מויאל

ברכות לצעירים

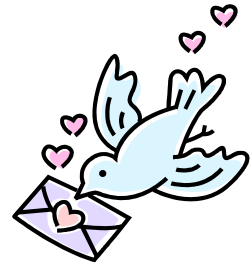
למכניסטים ולצעירים היוצאים לשנת יג' בימים אלו-
שעיה לייכטר- מכינת משכיות.
ניצן לנדאו ואלישי צ'ימבליסטה-שנת יג' באיילים, קריית שמונה.
ליחי הימן וטל קסלר- בית נעם.
הגר דרורי- בית ישראל.

בהצלחה רבה בעשייה החברתית החשובה וגם בלימודים,
מאחלים לכם שנה משמעותית של נתינה לכלל,
וגם של התמלאות פנימית לקראת שירותכם.

עות חנ

דוח'נוק - ארבע ראש השנה תשע"ז

"כל עוד עולה הבוקר
 כל עוד נכתב הלוח
 כל עוד הולך לו בן
 ואב בעקבותיו
 כל עוד שרים הילדים
 על שנה חדשה
 כל עוד הכל מתחיל פה שוב מהתחלה.."

נדמה שהזמן ממחר לעבור והעשייה ב"ה ברוכה ומלאה ופתאום מתחילה לה עוד שנה.. אז לפני שהשנה מתחילה (ובעצם כבר התחילה..) כמה מילים על מה שהיה בחינוך החברתי.

במהלך החופש הגדול היו עסוקים ילדי הבתים הכוללים בלימוד, משחק ועשייה בנושא מדינת ישראל. בכל שבוע עסקו הילדים בנושא נבחר (כגון מנהיגים, משוררים, אמנים וכד' - אמנם הדברים נכתבו בלשון זכר אך למדנו על דמויות נבחרות משני המינים...) כמו כן למדו הילדים על מקומות לידתם ודרך עלייתם של הסבים והסבתות לא"י. מגוון הפעילויות היה רב ונראה כי על הילדים עברה חופשה מלאה ומהנה. כאן המקום להודות לצוותים שעבדו במלוא המרץ כל החופש.

ילדי החטיבה והתיכון עבדו בקבוץ ופעלו בחוגים שונים ופעילויות מבית ומחוץ. כרגיל "הקייטנה" בכל המסגרות הייתה לשיא כאשר עידית לנדאו וצוות המדריכות הפעילו קייטנה בנושא השמחה לילדי א-ג. ילדי המפל נסעו במסגרת הקייטנה ליומיים פעילות בצפון ושני ימים נוספים לגיחות של פעילות מחוץ לקבוץ. ילדי החטיבה והתיכון נסעו לצפון לארבעה ימים ובוגרי י"ב נסעו לטיול הגיוס.

פרט לכך היה לנו את ה'מחנן', 'קייטנת נכדים' ו'קייטנת אילן'. כל כך טוב ונעים לראות את העשייה למען הכלל ואת השמחה ביצירה החברתית. תודה לכל העוסקים במלאכה.

גם השנה התחלנו עם בית נפרד לילדי כתה א'. המדריכות הן: שהם קבלן (עד ללידה בע"ה) נעם אש ואחינועם בת השרות משילה. את שהם תחליף בע"ה גיל פיש.

המדריכות של ילדי כתות ב-ג (ובו יש ב"ה 42 ילדים) - פדות ברוכי (לבית משפ' אפשטיין), ליאור לנדאו, יהב - בת השרות מקדומים ועד לסוכות גם חן הלפרין.

לכתות ד-ו (47 ילדים..) - רחלי לביא, מלכי בת השרות מהשנה שעברה, והדס חדד - מניצן.

מדריכות החטיבה - שירית מעודה (לנדאו) וחווה רידר (לב). גיל פיש תצטרף להדרכה לאחר סוכות.

מדריכי התיכון-אשר ונעמה רוטנברג. הקומונרית שלנו היא - יהב (כן.. אותה אחת מביי"כ ב-ג).

בתינו ב"ה מלאים בילדים ואנחנו מחכים לעבור למבנים גדולים וחדשים יותר בע"ה בקיץ. עם כניסתה של שנת תשע"ד אני מאחלת שתהא זו שנה של עשייה ברוכה, שנת צמיחה והתחדשות, שנה של שמחה וביטחון, שנת בריאות ושותפות.

נה סופה כתיבה וחתימה סופה - אורלי וידס

מהנצחה בחטיבה – סיכום הקיץ ומילות פרידה.

חופשת הקיץ הינה "גולת הכותרת" עבור ילדי החטיבה מבחינת עשייה ותכנים.

ניגשנו למשימה במלוא המרץ. המטרה הייתה למלא ככל האפשר את לוח הזמנים במהלך חופשת הקיץ.

"אם אין קמח אין תורה" ועל כן פתחו הילדים את החופשה במגוון עבודות בקיבוץ: בגני הילדים, בבתים הכוללים, משק ילדים, גד"ש וכדומה. מעבר לתועלת הכלכלית שבדבר רצינו להעביר את ערכי השותפות, העזרה לזולת והכרה כי הנאות הקיץ אינן מגיעות מאליהן אלא נקנות בעבודה.

פעילויות הקיץ השנה היו מגוונות כדוגמת יום טיול בירושלים בשכונת "שערי חסד", ביקור ב"מנהרת הזמן" (מיצג אורקולי על ירושלים לדורותיה), ביקור בתערוכת "דיאלוג בחשיכה" בחולון, משחק "פיינטבול", פויקה, מגוון חוגים ופעילויות כדוגמת קונג-פו, סדנת פרחים, חוג קולנוע, אפיית חלות, חינוך לבגרות, שיעורים מענייני דיומא וכד'.
כאן המקום להודות למועצה האזורית על הפעילויות אשר אורגנו מצידה. תודה נוספת להורים אשר לקחו על עצמם להעביר סדנאות בנושאים בהם הם מתמחים.

גולת הכותרת של חופשת הקיץ היא "ה-קייטנה" ולמי שלא יודע נסביר: מדובר ב-4 ימים אינטנסיביים ביותר שנושא המים חייב (!!!!!) להישזר בכל אחת מן הפעילויות. טיילנו במסלולי מים רבים, רכבנו על בננות ואבובים בכינרת, החלקנו על הקרח במרכז קנדה, רפטינג בירדן, קרטינג וכו'. בקייטנה זכינו לראות סוף סוף את כלל ילדי החטיבה (כמעט) ובמשך 4 ימים היינו קבוצה מגובשת ומלוכדת וזכינו להכיר מקרוב אחד את השני. תודה רבה לחובב לזר ומור אורן על הסיוע הרב בליווי הקייטנה ואולי, צריך להתחיל כל שנה עם קייטנה כזאת.....

הייתה זאת חוויה מיוחדת ושונה עבורנו להיות מדריכי החטיבה השנה. התפקיד עצמו היה מאתגר ביותר. מדובר בקבוצה אשר נמצאת במעבר מילדות לבגרות ועל כן יש למצוא את הקו הדק בגישה, בשיחות, בפעילויות ובכלל. אנו תקווה כי הצלחנו להעביר ולו במעט ערכים אשר היו עקרוניים עבורנו כדוגמת אחריות, רצינות וכבוד הדדי ומאידך כר פורה לפעילויות ותכנים אשר מעבר לחינוך הפורמלי.

בסיום תפקידנו ברצוננו להודות להורים על שיתוף הפעולה והסבלנות לאורך השנה, תודה לרכזת החינוך – אורלי וידס על העזרה הרבה, הכתף התומכת והאוזן הקשבת בכל עת ואחרונים חביבים – תודה רבה לילדינו היקרים על הסבלנות ועל שעברו ערבים לא מעטים של היעדרות מצדנו....

ברכת הצלחה חמה שלוחה למדריכי החטיבה החדשים.

חגית ומנחם בלומנפלד

למירה ולמשה אלון
מזל טוב להולדת הבת-טליה
שתלכו להרבה שמחה ונחת!

למרים שלמון - מזל טוב להולדת הנין

נכד לנורציה ולמשה אלכ כץ
בן לאחינוצם ולירדן כץ

סאלותיהם Le התפוח והדבש

"הי הו תפוח בדבש... " (נעמי שמר ז"ל)

תפוח בדבש הינו אחד הסמלים הכי מקובלים בראש השנה. בשולחן החג מבטא הזוג הזה את תפילתנו לשנה טובה ומתוקה. במבט תזונתי יש לכל אחד ממזונות את הייחודיות והסגולות שלו, ההופכות אותו לבעל ערך.

"כתפוח בעצי היער..."

התפוח נחשב לאחד הפירות החיוניים מבחינה בריאותית, ולא רק בגלל העובדה שהוא מכיל מגוון ויטמינים ובכמויות גדולות. התפוח עשיר בסיבים תזונתיים הנמצאים בעיקר בקליפה. הסיבים תורמים לתחושת השובע, מסייעים בהורדת רמות הכולסטרול ובוויסות רמות הסוכר בדם.

התפוח מכיל חומרים שנקשרו במחקרים למגוון יתרונות בריאותיים ומשמש ברפואה הטבעית לטיפול בשלל מצבים, וביניהם: תמיכה במערכת העיכול, שמירה על בריאות הפה והחניכיים, חיזוק מערכת החיסון, הגנה מפני תחלואת דרכי הנשימה. לתפוח פעילות נוגדת סרטן ובקליפתו מצויים מספר רכיבים המציבים אותו בשורה הראשונה של המזונות המומלצים לניקוי גוף, לירידה במשקל ולשמירה על הבריאות הכללית.

התפוח יכול לשמש כממתק טעים ובריא ומומלץ לגוון ולאכול מכל צבעי התפוחים המצויים.

"דבש ניגר כמי נהר"

הדבש מכיל ויטמינים, מינרלים וחומצות אמינו (יחידות הבניין של החלבונים) וסוכרים זמינים ביותר לגוף. הרפואה העממית מיחסת לדבש סגולות ריפוי רבות, והוא נחשב כאחד המזונות העשירים וניצב בשורה הראשונה של מזונות נוגדי החמצון, יחד עם מיטב הפירות והירקות.

הדבש פועל כנגד טווח רחב של מחוללי מחלות כגון חיידקים, פטריות ונגיפים. היות והדבש הוא חומצי יחסית (לא בטעם אלא בערך ה-pH שלו), יעילותו רבה בעיכוב גדילת חיידקים ופטריות על העור. מריחת דבש טהור על פצעים וכוויות מזרזת החלמתם. כמו כן הדבש מסייע בריפוי פצעים בפה ובמניעת דלקות חניכיים.

הדבש תומך בשיקום השכבה הרירית המצפה את הקיבה ולכן מומלץ כחלק מטיפול בכיבים, וכן מונע התפתחות חיידקים מזיקים במערכת העיכול ומפחית סיכוי למחלות וזיהומי מעיים. בנוסף הדבש יכול לסייע בטיפול בשיעול ובמחלות בדרכי הנשימה, במחקרים הוכח כי שימוש יומיומי בדבש לא מחומם מביא לחיזוק מערכת החיסון.

תפוח ודבש, ביחד ולחוד, יכולים להעשיר את שולחן החג. מוזמנים לנסות את המתכון המצורף.

בברכת שנה מתוקה, בריאה ושמחה!

עמר סאיט

מטפלת בתזונה טבעית וצמחי מרפא

תפילת ילדים

אחד המנהגים היפים ששבו את ליבי כשהגענו לסעד הוא תפילת הילדים בשבת מיד לאחר התפילה. אני רואה בה דרך נהדרת לחוות עם ילדינו את אוירת השבת בשמחה, בניגון החודר אל הלב, ובמטעמים מפרשת השבוע. תפילה זו, היא המשך ישיר לתפילת הילדים הנערכת בגני הילדים ובבית הספר מדי בוקר, ולתפילה שמתקיימת במפ"ל ובבית כולל בימי החופשה.

חלוקת האחריות על תפילת הילדים מסודרת בתורנות בין המשפחות שלהן ילדים בגיל הרך (ושהתנדבו להיכנס לסבב). המשפחה אחראית לקנות מיץ ענבים וחבילת וופלים (ע"ח ועדת דת/חנוך/גיל הרך לחילופין), ולאחר התפילה לאסוף את הסידורים ולשטוף את הגביעים.

תחילת השנה מביאה איתה מספר שינויים: משפחות אחדות עזבו את סעד ואת הסבב ומשפחות מעטות הצטרפו. בימים אלה, אני עורך את רשימת המשפחות האחראיות על שבתות חומש "בראשית" – נשמח אם משפחות נוספות ייכנסו לסבב. על כל פנים, כל הזאטוטים והוריהם מוזמנים בשמחה. אנא עדכנו אותי.

אסף סוכרי

מזל טוב להולדת בנת של תמר (ברט) ונצט רות

נכד לזהבה ונצמוס ברט ולאתי ולמוסקו רות

נין לצ'פי ולצ'ני"י רויק ולסבתא נחמה ישראל'י

מבית שקמה

ההרחבה בבית שקמה הסתיימה. אנו נהנים מאד מהגודל ותחושת הרווחה. נקווה שבקרוב יגיע גם כל ה"מסביב לבניין".

מי שלא זכה ליהנות מהסיום, הוא חברינו חיים אפשטיין ז"ל, שהשקיע זמן רב ואהבה בליווי הפרויקט וידע לפנות למוסדות המתאימים שישתתפו בעלויות תוך הבנת הצרכים וטיפול בהם. עליו נאמר: "כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלוקיך" – יהי זכרו ברוך!

הכיסאות באולם החדש הם מתנתם של יהודית ויעקב מוסנזון - מתנה נפלאה לנוחיותם ושימושם של חברים רבים המצטרפים אלינו לשיעורי התעמלות - ועל כך אנו מוקירים תודה.

התמונות באולם החדש הן יצירותיו של חברנו פיפקה ז"ל.

מוזמנים לבקר!

יונה - בשט חברי הצוות

מחשבות לקראת השנה החדשה..

לפני מספר שבועות פורסמה כתבה גדולה ב"סופשבוע" של "מעריב" (לדאבוני איני זוכרת מי הכותבת) שעסקה בקבוצה של צעירים המגדירים את עצמם "דתיים מסורתיים" ששולחים מסרונים בשבתות. הכתבה עוררה גל של תגובות. הראשון שפרסם דברים בנושא היה יאיר שלג ב"ערב שבת" של "מעריב" ובשבת אחר כך הייתה תגובה לדבריו מעטו של אסף ליבוביץ' וגם דב אלבוים, שוב ב"ערב שבת" התייחס לעניין. כל הדברים או חלקם התפרסמו גם ב"מקור ראשון".

ברצוני לומר את דבריי בנושא. ראשית לעצם העניין שלשמו התכנסו הכותבים, השימוש בטלפון הסלולארי בשבת. הצעירים בינינו אינם יודעים בוודאי, שבזמן שהומצא החשמל יהודים שומרי מצוות לא השתמשו בו בשבתות, פשוט לא ידעו "איך לאכול את זה" והפוסקים התמהמהו. בסופו של דבר כולנו מאירים את בתינו בשבתות וגם מפעילים חימום וקירור ופלטה של שבת. עמדה לדיון גם הבעיה שזאת עבודה של יהודים בשבת והיו כאלה שהעמידו גנראטור פרטי לשימוש משפחתם. עכשיו נושא הטלפון הסלולארי עומד לפתחם של פוסקי ההלכה וגם עכשיו הם מתמהמהים וזה פותח פתח להחלטות פרטיות לפי הנוחות האישית כפי שהבנו מן הכתבה הנ"ל.

עם זאת איני רוצה לדלג על מאמרי התגובה השונים שהתייחסו לקבוצות שונות כגוף אחד, "המזרחיים המסורתיים", "אנשי הציונות הדתית" והצעירים בהם דנה הכתבה ה"דתיים מסורתיים". נכתבה גם המילה "חפיפניקים" לגבי כל הקבוצות הנ"ל. לא אהבתי את ההכללות, את התייג ואת ההתנשאות שנשמעת מן הדברים האלה. אתחיל מיהדות המזרח שהמסורתיות שלה הייתה מושרשת עמוק בתורת ישראל ושמצוות כיבוד אב ואם ושמירת השבת והכשרות הוליוו אותם בדרכם לשמירת מצוות. מבניי בתקופת הצבא שמעתי שכאשר חיפשו בשבתות "בעל קורא" שיקרא ללא הכנה מוקדמת את פרשת השבוע, בדרך כלל אלה שידעו היו יוצאי עדות המזרח. האם זה "חפיף"? גם אנשי הציונות הדתית הלכו בדרכה של תורה, כחלק מן הקבוצה הזאת וגם כאדם עצמאי שגדל בבית מאד יהודי אני רוצה לתאר את המצב שלי – אני מרגישה כל חיי שאני עומדת על "חוד התער" מצד אחד העולם החילוני ומצד שני היהדות החרדית, כדי להישאר על אותו החוד עליו להיות מאד בטוחה בדרכי ובעצמי, להיות בעלת שיווי משקל מעולה ולדעת שהתורה מצווה עלינו לבחור בחיים כמו שכתוב בפרשה שקראנו בשבת שעברה "וּבַחֲרֵתְּ בְּחַיִּים--לְמַעַן תִּחְיֶה" (דברים ל' 19), וגם "לֹא-תִסֹּף עָלֶיךָ, וְלֹא תִגָּרַע מִפְּנֵי" (שם י"ג 1). התורה היא תורת חיים וכל תוספת הגדרות והחומרות לא הופכות את החיים לשווים לחיותם, הם נובעים בעיקר מאותו פחד ליפול מחוד התער דלעיל לצד החילוני (לא לכך התכוונו חכמינו כשהזהירו אותנו "עשו סייג לתורה"). ומה יש לי לומר על "הדתיים המסורתיים"? יש להניח שכל אחד מהם יש לו הדרך שלו, אבל השאלה המהותית עומדת כאמור לפתחם של הפוסקים.

מי ייתן ונמצא את הכוח ללכת תמיד ובלי למעוד בדרך האמצע עליה דיבר הרמב"ם, שראה בה את דרכה המהותית של התורה.

אירוצי תרבות בתקופה הקרובה

- **ערב סיכום שנה** יתקיים ביום שני י"ט תשרי 23.9 בשעה 20:45.

- **סיורי מאפיות בירושלים** יתקיימו בימי חמישי בתאריכים:

1. כ"ט תשרי 3.10.13

2. ו' בחשוון 10.10.13

פרטים והרשמה בקרוב מאוד.

- **לציון רצח ראש הממשלה יצחק רבין ז"ל**

ולציון 40 שנה למלחמת יוה"ב:

נארח את יותם רגב-ראש היחידה להשתלמויות מערכת הביטחון במכון למורשת בן-גוריון "מוכרחים להמשיך לנגן"- מ מלחמת יום הכיפורים והאירועים הביטחוניים והמדיניים המרכזיים עד לרצח רבין בראי הזמר העברי. ביום שלישי י"א בחשוון 15.10 בשעות הערב.

- **מרוץ סעד** – יתקיים ביום רביעי י"ט בחשוון 23.10

בתוכנית: ריצה למקצוענים וחובבים, צעידה, צעידה משפחתית, מסלול לקלנועיות

המרוץ מיועד לכל הגילאים.

בקרוב נפרסם הזמנת חולצות למרוץ.

וזה הזמן להתחיל להתאמן !!!!!

מוזמנים לרשום ביומנים את התאריכים.

שנה טובה ו. תרבות

בנות השירות הלאומי

לפני כשבועיים הגיעו לקיבוץ בנות השירות הלאומי החדשות:

מלכי- ממשיכה במפ"ל ובמשק ילדים, ואליה לחינוך הצטרפו **אחינעם** (במשק הילדים ובבית כולל א') ו**יהב** (קומונרית ובבית כולל ב' ג'), **נחמה**, **שרה**, **טל ושירה**- בחברת הנוער, **שחר ומעין**- במשפחתון.

בסך הכל ישנן 9 בנות מקסימות שגרות בבית תיכון.

אני מלווה אותן בקיבוץ, ונהנית לפגוש בנות איכותיות, בעלות מוטיבציה ורצון לעשות את המיטב במקומות השונים ולתרום מעצמן.

לאחר החגים אני מעוניינת "לשדכן" למשפחות מארחות, אשמח שתפנו אלי בנושא ואעשה את ה"שידוכים" המיטביים. בנוסף- אנחנו זקוקים ל-2 סירים בשריים לאבזור המטבח, אם יש למישהו סיר שאינו בשימוש נשמח לקבלו.

שתהיה לכולנו שנה טובה ושיתגשמו כל משאלות ליבנו לטובה!

הד"ר סוקרי